Phygital Data Dress

Dare to wear your (digital) heart on your sleeve, as you face your virtual self being immersed into cyberspace.
We dagen je uit om je oprecht en kwetsbaar op te kunnen stellen door je virtuele zelf in de echte wereld uit te dragen.

Hosted by: Pauline Vaandrager & Roxy van Kemenade

Project Information (EN)

Our virtual self

Phygital things live in a mixed-reality realm that allows visitors to experience an integration of physical and digital form. In the merge of these dimensions, virtual data represent an additional layer of the thing's identity. This is different to how we transfigure our own identities through social media. The personality that we show on these platforms is generally a filtered and flattened product of our true selves, rather than an extension of it. It is deconstructed facets of our identity wrapped in a carefully woven cloak of anonymity that allows us to expose personal information at minimal risk. Online we can share data that is too raw to be presented in a face-to-face interaction. For instance, on community forums people leave confessions of shameful acts that would never have seen the light of day had they not been made incognito. However, this disguise of anonymity can be easily unraveled when we learn that we are no longer in sole possession of our personal data. When we close a browser window, it might feel to us that all data vanishes in cyberspace. In reality, it has been absorbed by the companies living there. It seems that we are not alone in this hiding place.

Our vulnerability

When we close a browser window, it might feel to us that all data vanishes in cyberspace. In reality, it has been absorbed by the companies living there. It seems that we are not alone in this hiding place. But even those who are aware of peeping eyes in the dark do not seem to feel exposed. So why do we feel safe in a realm that is so clearly a threat to our privacy? Perhaps it is because we experience such a distinct boundary between the material and digital environment. If our online persona is merely a render of a deconstructed self, then the traces it leaves are not transferable to the real world. That is to say, we cannot interpret the data without translation. By default, we are left clueless regarding the consequences of our online activity. In social relations, we can consciously seek vulnerability as we accept the consequential risks in light of potential social benefits. For example, we might trust a friend with sensitive information in hopes of receiving compassion, recognition and connectedness. In this scenario, we expect the data path to end at that friend.

Phygital self

This is in high contrast to when we are navigating cyberspace. It is arguably impossible to anticipate how our data evolves. We cannot analyze the risks, which inherently impedes our ability to feel vulnerable and drives us to present a highly controlled identity. Is there a way to experience a vulnerable digital identity without sight of what we share and with whom we share it? The 'cloak of vulnerability' is a phygital thing that mediates the flow of data between cyberspace and the physical world. We believe that tangible vulnerability exists here, at the cracks where the digital world seeps into the physical one. Therefore, we dare you to feel truly vulnerable as you face your virtual self being immersed into cyberspace.

Projectinformatie (NL)

Onze virtuele ik

Een fygitaal iets bestaat in de interrealiteit, waar zowel de fysieke en digitale vorm kan worden waargenomen. Op de intersectie van deze twee werelden belichaamt online data een extra gelaagdheid van de identiteit van het iets. Dit is anders dan hoe we onze identiteit vertalen naar social media. De persoonlijkheid die we uitten op het internet

is slechts een gefilterde en afgevlakte uitdrukking van onze ware ik. Het bevat gedeconstrueerde facetten van onze identiteit, gehuld in een gewaad van anonimiteit. Deze digitale identiteit stelt ons in staat om data te delen die te gevoelig is voor de echte wereld. Zo zijn er vele mensen die zonder moeite allerlei genante of schaamvolle gebeurtenissen beschrijven op online forums, terwijl ze dit in het echt niet zouden durven opbiechten. Dit veilige gevoel van anoniemiteit blijkt slechts een illusie, aangezien de data in het publieke domein met iedereen gedeeld kan worden. Als we ons tabblad sluiten lijkt de data en de biecht in cyberspace verdwijnen maar in de realiteit zijn er bedrijven die hun verdienmodel baseren op het bewaren van dit soort persoonlijke data: we zijn dus toch niet zo onvindbaar in onze digitale schuilplaats.

Onze kwetsbaarheid

Tegenstrijdig genoeg blijft ons veilige gevoel van online anonimeit, zelfs als we ons bewust zijn van de glurende data-giganten. Hoezo voelen we ons zo veilig in deze data dimensie waar we duidelijk geen echte privacy hebben? Misschien is het omdat de grens tussen tastbaar en digitaal zo onoverbrugbaar lijkt. Als onze online persona niet meer is dan een enkel gestyleerd en gedeconstrueerd facet, dan kan dit flard van onze identiteit ook niet zomaar overgebracht worden naar de echte wereld. Dat wil zeggen, onze online activiteit kan nooit door een ander geinterpreteerd worden op een compromitterende manier. Hierdoor zijn we vaak blind voor de mogelijke consequenties. Aan de andere kant, kunnen we in real-life sociale interacties wel kwetsbaarheid tonen omdat de risico’s van de onverwerkte interactie direct en vertrouwelijk kunnen worden tergugegeven. Zo kunnen we bijvoorbeeld vertrouwelijke informatie delen met een vriend in de hoop dat we daarvoor compassie, erkennening en verbintenis terugkrijgen en in de verwachting dat dit lijntje ook eindigt bij die vriend.

Fygitale ik

Dit staat in star contrast met de cyberspace waar we niet kunnen voorspellen waar dit lijntje heengaat en aftakt. We kunnen de risicos niet goed analyseren, waardoor we oprechtheid en kwetsbaarheid moeilijk durven delen. In plaats daarvan kiezen we om online vooral strikt gestyleerde en gecontroleerde facetten van onszelf te tonen. Zou het echter mogelijk zijn om een een kwetsbare, oprechte digitale identiteit te behouden zonder dat we precies weten wat we neerzetten en met wie we dit delen? ‘Het gewaad van kwetsbaarheid’ is een fygitaal object dat de dataflow in cyberspace visualiseerd in de fysieke wereld. We hopen dat er zo ruimte is voor een tastbare kwetsbaarheid, die van een digitale wereld de fysieke wereld inkomen. We dagen je uit om je oprecht en kwetsbaar op te kunnen stellen door je vele virtuele personas in de echte wereld uit te dragen.

Image List

Filename	Caption	Credit
whatsapp-image-2022-08-14-at-111420-pm_1660511698.jpeg	Cloak of Vulnerability	
whatsapp-image-2022-08-14-at-111421-pm1_1660511704.jpeg	Cloak of Vulnerability	
whatsapp-image-2022-08-14-at-111421-pm_1660511710.jpeg	Cloak of Vulnerability	

The images above are included in the ZIP under `/images`.